

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень.
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришене "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

РЕОРГАНІЗАЦІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО БЮРО ОТПСР.

Як відомо, від якогось часу в Злучених Державах існує
"Общество Технічної Помочі Совітській Росії", яке займаєть
висидкою російських, українських і інших робітників до радянських
республік. Головна управа цієї організації п. н. Центральне
Бюро має осідок в Нью Йорку, а відділи організації
находяться в різних містах Злучених Держав і Канади. До цього
часу ОТПСР. вислало вже до радянських республік кілька ріл-
ничих груп та комун.

Коли хто приїжджався роботі Центр. Бюро ОТПСР., яку воно
ведо в минувшині, той мав вражіння, що Бюрови розходили
се не о технічну поміч до радянських республік, але о висланні
туди якнайбільшого числа людей. А тимчасом радянським
республікам людей непотрібно. Там потрібні хіба ріжні експерти,
яким можна було-б поручити ведення заводу чи фабрики,
але таких серед російської та української еміграції, з якої
рекрутувались виїжджаючі групи, зовсім нема. Зате потрібні
в радянських республіках ріжного рода машини. Тіх що коли
говорити про технічну поміч до радянських республік, то
треба поставити собі за кляч: "Як найбільше машин, а як
найменше людей!"

Тимчасом такого кляча зовсім не придержувалося Центральне
Бюро ОТПСР. Був час, що воно підпринимало кампанію за
висланням до Росії ні менше ні більше лише 15.000 людей!
В ньюйоркськ "Руськім Голосі" були цілі сторони заповнені
ріжними відозвами та покилками Центрального Бюро, в яких
агітовано за виїзд до Совітської Росії. На цілу сторону
виділи грубими буквами такі наголовки: "Хочете повернутися
на рідну? Коли так, то вступайте в комуну і виїздіть!"
Значить, справа йшла не про технічну поміч Совітській Росії
чи радянським республікам, а про виїзд туди як найбільшого
числа людей. Інакше таких кампаній Центр. Бюро ОТПСР.
пояснити не можна.

Коли організується як найбільше число людей до виїзду
в Росію чи на Україну, то не можна звертати багато уваги на
ідейний та моральний стан виїжджаючих. Дійсних революціонерів-
пролетарів, що готові з самопосвятою працювати для економічної
визволення радянських республік, знайти можна небагато.
Бо що іншого є вертати на "рідну", а що іншого їхати
боротися в нуджі, голоді і холоді на економічнім фронті радянських
республік. Тай Центр. Бюро ОТПСР. ніколи не турбувалося
тим, щоб до радянських республік виїздили самі ідейні,
класово свідомі робітники. Та навіщо? Воно питало, чи хочеш
їхати на "рідну", та чи маєш певну суму грошей? А які твої
переконання — це не важке. До виїжджаючих груп і комун
Центр. Бюро вербувало таких людей, які ніколи не були в
жодній робітничій організації. Ось найкращий доказ, кого
вислано до радянських республік та яку ціль таке висилання мало.

Певна річ, що з такого рода "помочію" радянським республікам
ніхто з дійсних приятелів тих республік згодиться не міг.
Через це власне конференція Української Секції Робітничої
Партії Канади, що відбулася в середині січня ц. р. в Вінніпегу,
винесла відповідні резолюції як в справі відношення до Центр.
Бюро ОТПСР., так і в справі самого виїзду партійних членів і
взагалі свідомих товаришів до радянських республік. Події, які
зайшли в останніх часах в Центр. Бюрі ОТПСР., вповні підтвердили
правильність позиції, яку заняла конференція Укр. Секції Р.П.К.

Ньюйоркські російські газети "Руський Голос" і "Новый Мир"
з 24. лютого ц. р. помістили на виднім місці слідуючу відозву
Центрального Бюро ОТПСР. до членів своєї організації:

ВІДЗВА ДО ЧЛЕНІВ ОБЩЕСТВА ТЕХНИЧНОЇ ПОМОЧІ
СОВІТСЬКІЙ РОСІЇ.

Товариші!

Общество технічної помочі в протягу останніх кількох місяць
не виповняло своєї місї піддержати робітників і селян Совітської
Росії. Його членський склад зменшився, а його комуні не мали
успіху в Росії. Це пояснюється тим, що Центральне Бюро давало
лялй напрям роботи, і тим фактом, що руководство-роботою О-ва
находилось в руках неспособного до роботи Центрального Бюро.

Цей лий напрям заключається в обороні масової еміграції до
Совітської Росії, що протипрочіно бажанням совітського
правительства. Технічне Общество організувало великі комуні,
які не могли мати успіху в Совітській Росії, тому, що при машинах і
цих комунах посилались загато много людей в Совітську Росію.
Завдяки цьому серед членів цих комун було значне невдоволення і
волин не могли окладати Совітській Росії тої помочі, яку могли би
окладати належним способом організовані групи.

Центральне Бюро оказалося не спосібним до роботи, тому що
воно цього не зауважало. Воно вислало до Совітської Росії
многох, котрі мали на думці тільки особистий інтерес, а не були
заінтересовані в оказанню помочі Совітській Росії.

Центральне Бюро не оказалося також достаточою сильним для
того, щоби усунути з роботи Технічного Общества своєрочнісі і
особисті справи!"

Дальше в відозві заявляється, що аби направили існуюче
положення, Центральне Бюро ОТПСР. зістало зреорганізоване.
З него виключено тих його членів (здається всіх, за винятком
одного), котрі були відвчальні за несправильний напрям Бюро і
непродуктивність його роботи. Центральне Бюро, котре
тепер завідую роботу Технічного Общества, складається між
іншими з Антоноука, члена старого Центр. Бюро, Рутенберга,
секретара Е. К. Робітничої Партії Америки, Борисова, редактора
"Нового Міра", як також інших, які мабуть всі є членами
Робітничої Партії Америки.

Зреорганізоване Центральне Бюро ОТПСР. заявляє, що буде
переводити в життя рішчіння, випрацьовані Совітською
Росією і Комуністичним Інтернаціоналом. Воно не буде в
будущности агітувати за масовою еміграцією або за висидкою
великих комун до Совітської Росії. Воно буде лише підготовляти
і висилати малі сільсько-господарські групи і спеціально
організовані індустріальні групи, котрі дійсно можуть бути
поміччю робітникам і селянам Совітської Росії. Центральне Бюро
зверне головну увагу на висидку машин і капіталу до Совітської
Росії і лише таких експертів, які є необхідні.

Під відозвою є підписані як Центральне Бюро ОТПСР.
слідуючі: П. К. Антоноук, А. Настасівський, Роза Карсер, М. Осад-
чий, Джан Пеллер і С. Е. Рутенберг.

З заявою зреорганізованого Центрального Бюро ОТПСР.
кождий свідомий робітник мусить згодитися. І в осудженню

хлеб старого Центр. Бюро і в начеркненню плянів діяльності
нового Центр. Бюро ми вповні згідні.

Але така заява Центр. Бюро не подобалася викиненням
членам старого Центр. Бюро. Вони заявили в "Руськім Голосі",
що ніякої реорганізації в Центр. Бюрі не знають і уважають
себе дальше Центр. Бюром, а Антоноука, який був членом
старого Бюро, називають зрадником. Чим та вся боротьба
закінчиться, ще не відомо.

Дія нас важним у тім всім є слідуюче. Визначні члени
Робітничої Партії Америки, як Рутенберг і інші, діяляться на
справу технічної помочі радянським республікам і на роботу
Центр. Бюро ОТПСР. так само як і ми. Дальше, член старого
Центр. Бюро, Антоноук, виставляє проти Бюро ті самі обвинувачення, які і в нас підносилися. Це все подтверджує
правильність нашого становища як до технічної помочі радянським
республікам, так і до роботи Центр. Бюро ОТПСР.

ПЕТРУШЕВИЧОВА АРМАТА В КАНАДІ ХРИПІТЬ.

Свої описи "Як виглядає Канада і ми в ній" Назарук починає
тимже самим, — дурний думкою багатіе, — яким він закінчив
в "Громадськім Вістнику" свої "Вражіння з подорожі до Канади"
а саме:

"...яке багато пишуть про канад, яким Форт-Віліям має
бути подоланий з океаном. Тоді водою можна буде просто
їхати без пересідання відси аж до нашої Озеси над Чорним
Морем, а меншими кораблями навіть до Києва й Галича".

"Східна Канада — темна від лісів і озер" та темна, як
темно в шановного міністра на душі і на совісті. А скільки в тій
теміній Канаді Українців — ніхто не знає. "Ні канадійський
уряд, ні інші церковні ні світські організації". Бо помімо
"величезної пільності нашого народу", "наші люди", через
своє національне неосвідомлення, подавали при конскрипції "9
(дев'ять) назв або й більше".

Як видно, то пан міністер має тих "наших людей" за таких
Іоулуців, що навіть цифру "9" пояснює для них словом "дев'ять"
в скобках. Ось якими назвами назвали себе "наші люди"
при конскрипції після твердження Назарука:

"1. Русинами (Ruthenes), 2. Українцями, 3. Галиціанцями, 4.
Буковинцями, 5. Австрійцями, 6. Венграмми, 7. Росіянами, 8.
Греко-католиками і навіть 9. Поляками".

А чому вони себе так назвали?
То му що "наші люди" приїхали сюди в головній масі ще
тому чверть століття, коли національне освідомлення в
Галичині було далеко нижче, ніж тепер".

Але це пан міністер тільки в "Укр. Пропорі" так делікатно
називає "наших людей" в Канаді, бо боїться, що відмовлять
зовсім доларів, а от в "Укр. Скитальцєви" він більше отвертий.
Там він просто називає "наших людей" татарською худобою,
"яка завалює трохи не кождо сторінку нашої історії". Та
худоба, або як її ще називає Назарук "Та сама порода людей...
допустила розвалу всіх трох українських державностей: княжої,
козацької і сучасної".

Отже не диво, що Петрушевич і Назарук так безцеремонно
поступали з тою "породою людей" підчас державного рабінництва.
Треба будувати ту "породу людей" на оборону мого-
маршії Габсбургів — вони її гнали; казала анганта гнати ту
"породу людей" за Збруч проти українських селян і робітників —
вони її гнали; а коли прийшло скруто, то вони продали її царському
генералови Денікінову, звичайно як "худобу" та ще й
"татарський".

А тепер вони шукають на міжнароднім капіталістичнім
ринку ще іншого купця на цю "татарську худобу".
Але що купець так скоро не трапляється, то вони їдять самі до
неї і кажуть — дайте нам доларів, або "позичте", щоб ми
мали за що пережити, поки не найдемо нового на вас купця.

Сидячи "на Свят-Вечір" в Вінніпегу і бачучи, що та "татарська
худоба" не дуже спішить з доларями для него і Петрушевичової
сімі, Назарук пише до Відня:

"Як би ми були в свій час не вагалися, чи вистрілювати хоч-
би через половину тух, що не ставали до мобілізації, то сьогодні
мали б мого державу". ("Укр. Скиталець", ч. 3.)

Воно і справді, якже тут не сердитись міністрови: замість
того, щоб сидіти в міністерському кабінеті та видавати розпорядження,
приходиться їздити по фармах дрозичи фармерських
собак та наставляти свою чуть, чуть не міністерську, руку
до... отой "породи людей" за доларями і збирати сирівці для
будущого історика.

Ні, що не кажи, але після міністерського чину, це робота
не влячна. Хоч і як високо-наплевательську позицію заняло
його сіятельство, то все таки це робота писарчука, ну — чепарі,
але не міністра.

Що-ж, нічого не вдіеш, скажи враже, як пан голод каже,
і Назарук скаже, розпускаючи навколо себе слину.

— Складайте, люде добрі, доларчики на "позичку
національної оборони" — каже Назарук, обернувшись до фармерів.

— Як жаль, що ми не розстріляли хоч половину тої худоби
підчас мобілізації в Старім краю, — пише він в той сам час до
Відня.

Щоби трохи зм'ягчити свої вислови проти "наших людей",
Назарук посварив також за конскрипцію і канадійських урядовців.
Назарукови, бачите, сказав "один дуже інтелігентний
Українець", що канадійські урядовці також не трактували
правильно "наших людей". Більше ніякого виноватця Назарук
не найшов і не шукає.

Дрентиві з вас, панове Назаруки, міністри, а ще гірші "соби-
рателі" історичного лахміття. Бо не простимим є брехати так
людям в живі очі. А закривавсь незнанням також нема як, бо
кейже ви відвідували в Вінніпегу всі "культурні надбання
нашого народу". А їдучи по МекГрегору вулиці ви не могли не
замітити невеличкого хлівця на розі Прічард і МекГрегор. Цей
хлівець до недавнього часу був мозгом українського греко-
католицизму в Канаді. І ще нині на тім хлівці красується літєвими
буквами напис: "Канадійський Русин". А орган греко-католицизму,
який друкувався в тім хлівці, називався "Canadian
Ruthenian". Вам пане міністре, що бачите стебелінуку в оці
може і неграмотного фармера, непростимо не бачити цілої коло-
ди в очах тих, які кажуть, що вони ширять просвіту серед
українських емігрантів в Канаді. А загляньте до "Укр. Голосу",
а там ще й нині побачите "Ruthenian Farmers Elevator Co. Ltd.",
в якій сидять українські "ex" і "present" посли та "народні
діячі".

А если многи "народні інституції" змінили тепер висидку,
то, як се не дивно, змінили її під впливом революції на Україні,
яку вони тепер проклинають. А то були-б і доси лишались
"Рутенами".

А хто поробив українських емігрантів в Канаді Галишенами?
Тах та сама патріотична братія, з якою ви тепер спорбаєте
з одної миски. Запродуючись підчас виборів ліберальній або
консервативній партії, "народні діячі" йшли агітувати між
кого? Між "Галишенів". Інакше вони ніколи не назвали українських
фармерів. Ліберальна або консервативна партія заосотрвала
"народних діячів" цілими бочками пива і горілки і
виряджала між "Галишенів". І вони сплювали українських
фармерів і пнянх продалаи своїм хлібадавцям в роздріб і гуртом.
Шкода тільки, що "поважним працівникам" Брилінським на

той час відібрало пам'ять і зір, а то вони могли-б подати вам
цікаві обчислення з тих виборчих оргій.

Та пощо йти аж на вибори. Ось через дорогу від Укр.
Роб. Дому і "Canadian Ruthenian" мешкав пару років тому
назад укр. доктор, "великий народний діяч", який читав в "Народнім
Домі" лекції про "шкідливість алкоголю". Коли заборонено
продавати публично горячі налітки, до чего "народно-
го діяча" йшли "наші люде" за алкогольом, так як до Почайна
за священною водою. Він сплював людей, пив сам і від горілки
вмер, чи згорів. А скільки то пнянх оргій справляди "народні
діячі" в цею доктора. Запитайте, пане міністре, якогобудь
хоч і не дуже інтелігентного, але чесного Українця в Вінніпегу,
а він вам скаже.

Або ось ще одна цвітка, теперішній редактор "Укр. Голосу".
Запитайте його, пане міністре, як він з другим таким як і
сам "народним діячем" Романом Кремаром ратували в Едмонтоні
"народну газету" "Новини" горівкою, як вони боролися
в ній проти "прогібшену".

А ось недавно до нашої редакції зайшов один чоловік і
розповів "історію", як він ходив до одного "достойного народного
діяча" за довгом, а той йому без жадних церемоній запропонував
взяти той довг самогонкою і продавати за фіфті-фіфті.
А сей "діяч", дуже великий і велимишановний "діяч".

"Гей! Панове Брилінські, ви славі "математики", де ви?
Зворушіть те смердяче кубло, яке прикриває себе патріотичною
назвою та покажіть своему міністрови весь той гнилий сирівець,
нехай він запише його на скрижалі своєї історії! Бо
кейже злочинним є звалювати вєю вину на того забитого, ограбленого,
осміяного вами українського хлопа, звалювати на него
вину навіть за свої власні гріхи.

А хто є розсадником пиятиці і деморалізації на фармах
теперішній час? В многах випадках "патріотичні" заряди
"Народних Домів". Про се пишуть до нашої газети самі фар-
мері, але що ми про такі річи мало містимо в "У.Р.В.", то ці
дописи переважно їдуть до коша. А декотрі з них дуже цікаві.
Ось наприклад один "фармер пише, що в їх місцевості заряд
"Нар. Дому" справляє лише танці та гульки, а під сценою "Народ.
Дому" проводять тримать самогонку і торгують нею. В
результаті танці в більшости случайв закінчуються мордобиттям
і то приходиться і до орчиків, після чого треба підводи-
ти собі завести до дому потерпішого. Цей чоловік подає в до-
писі місцевість, імена людей і своє повне імя і каже: "Товариші!
Помістіть це дослівно, я підписуюсь повним іменем і зобов'язуюсь
відповідати за це на суді, если тільки вони мене
потягнуть. Бо та сволоч зробила з "Народного Дому" осередок
деморалізації".

Если пан міністер не полінеться зайти до нашої редакції,
то може наочо пересвідчитись. Це щодо справ пиячків. Слідуючим
разом поговоримо, хто зробив Українців в Канаді Австрійцями.

Волинєць.

ДР. НАНСЕН НА УКРАЇНІ.

В київській "Пролетарській Правді" читаємо, що 29. січня
ц. р. прибув до Харкова др. Нансен. На стані його стріну-
ли політичний представник У. С.Р.Р. при заграничних органі-
заціях Божковичи, представники українського, німецького,
данського і сербського Червоного Хреста і інших загранич-
них організацій. Божковичи в привітї вказав на горячу сим-
патію робітників і селян України до першого чужинця, який
прийшов їм з помічю.

Відповідаючи Божковичеви, Нансен висловив жаль, що його
поміч мала в порівнянню з великою нуждою.

30. січня відбулося в Харкові торжественне засідання в честь
Нансена. Театр Держопери був переповнений представниками
і членами ЦК. Наслідгоду, В.М.Ц.В.К. і Раднаркому. В
президії — т. Раковський, Затонський, Угаров, Ейдман і
інші.

Предсідателював т. Петровський. Поява Нансена викликала
грам оллескі і оклики: "Нехай живе др. Нансен!"

Тов. Петровський, отвараючи зібрання, зазначив заслуги
Нансена перед перемученими селянами України і вказав, що
подвій Нансена тим більший, що вчений найшов мужність
пирати наперекір буржуазній Європі і створив на приватні
средства сильну організацію безкорисної помочі, праяя
якої їде дальше. Нансен, — сказав т. Петровський, — виявив
максимум довіри і уваги до радянської власті.

Нансен і Фріка вибрано до президії.

З докладом ЦК. Наслідгоду виступив т. Баткіс, який
ілюстрував рядом цифр поміч, оказану організацією Нансена,
і діяльність його представника капітана Квіслінга. Завдяки
цим організаціям вратовано 2 мільйони дітей. На закінчення
свого доклада т. Баткіс сказав: "Радянські Республіки
будуть шанувати імя великого гуманіста".

У відповідь Нансен виголосив промову в англійській мові.
Його поява на трибуні викликала бурливу овацію цілої
аудиторії.

Нансен подякував за горяче прийняття і висловив радість, що його
мотиви правильно зрозуміли. Він зазначив, що поміч

дружбу великого народу 140 мільйонів робітників і селян.

Після короткої промови Нансена, виголошеної у відповід т. Раковському, т. Петровський чнтає привіт від імени правительства і ЦК. Наслідгоду. В привіті, між іншим зазначується лицемірність Європи, яка відмовляє великому гуманістови средств, нагороджуючи його одночасно через три роки підряд премією Нобеля за виявленний гуманізм. Оголошено ряд привітів, зокрема привіт від гірників Донбасу.

В розмові з співробітником Рату, Нансен зазначив величезну зміну, яка відбулася в Радреспубліках від часу його
последній візити. Зміна, після думки Нансена, є доброю за-
порукою економічного відродження країни. Дальше Нансен сказав, що праяя його організації
основно реорганізується. Попередня добродійна поміч
показалась невистарчаючою і приходиться перейти до більш
реальної економічної помочі. На першому плані стоїть поміч
сільському господарству. Все заключено вступний договір з українським
правительством. Поміч виявиться в наданню кредитів і сільсько-
господарських машин. Ця поміч буде для західних капіталістів
вже не жертвою, але великою і активною вигодою, а також
початком загального економічного відродження Європи.

30. січня Нансен відвідав представителя українського Раднаркому т. Раковського. Бесіда
вельш іверх години. Дальше Нансен відвідав Наркомзем і В.М.Ц.В.К., де його
приняв т. Петровський. В розмові з т. Петровським Нансен заявив,
що його організація цього року розвине роботу в значно
більшій масшталі і включити в свою програму поміч інвалідам,
дітям і кредитування населення. Особливу увагу буде
звернено на діти, для чого є вже фонд 250.000 рублів золотом.
Нансен наміряє перезти на Україну велике число сільсько-
господарських машин. Відтак Нансен відвідав Черво-
ний Хрест і ЦК. Наслідгоду.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

11. марта 1861 р. помер найбільш український поет, співець
недолі пролетарсько-селянської бідноти, Тарас Шевченко.

11. марта 1881 р. арешт революціонера Желябова в Петербурзі.

11. марта 1917 р. повстання війська і розпуск Державної
Думи.

11. марта 1918 р. Раднарком переїхав з Петербургу до Москви.

11. марта 1920 р. день смерті великого кобзаря України Тараса
Шевченка проголосила радянська влада народнім святом.

12. марта 1917 р. утворення Ради Робітничих Депутатів в Петербурзі.

13. марта 1848 р. початок революції в Берліні.

13. марта 1881 р. по присуду Виконавчого Комітету Партії
Народної Волі вбитий цар Олександр II.

13. марта 1898 р. установчий з'їзд Р.С.Д.Р.П. в Москві.

13. марта 1917 р. маніфестація і святкування лютевської революції в
багатих містах на Україні.

13. марта 1919 р. здобуття радянськими військами Миколаїв-
ва.

13—31. марта 1920 р. події в Німеччині. Реакційний переворот
Лютвіца Каппа. Перемога уряду Еберта. Повстання спартаківців у
Уреській області, Саксонії і інших місцевостях. Урядова криза. Демісія Носке.
Зрада урядовців.

ЛОНДОН, 22. лютого. — Кореспондент "Таймса" доносить з Риги, що сенатор Бора
приняв записки совітського правительства, яке хоче, щоб
він приїхав до Москви підчас своєї поїздки по Європі. Сенатор
Бора вже давніше заявляв, що
має намір відвідати Європу,
коли на це дозволить йому
особисті обставини.